

LBRIS

We know
books

Alexandru Cristian

TENTAȚIA IMPERIALĂ

POVESTEA AMERICII

București, 2026

Cuprins

Cuvântul autorului	9
Capitolul 1. Nașterea unei națiuni	11
Capitolul 2. Consolidarea și marea tragedie americană.....	33
Capitolul 3. Renașterea unei națiuni.....	55
Capitolul 4. Expansiune și hegemonie	60
Capitolul 5. <i>Temptatio Imperii</i>	71
Epilog.	91
Anexe	93

Cuvântul autorului

Și toți vor deveni unul

Această carte nu este o istorie a Americii. Este o carte despre câțiva cutezători care au sperat la o nouă șansă. Viața pelerinilor de pe vasul *Mayflower*, care au visat la o viață nouă.

O poveste a Americii din perspectiva mea, o carte despre o poveste care continuă și după atâția ani, o carte care nu se termină și care poate fi scrisă și după ce s-a încheiat.

Statele Unite ale Americii de Nord, cum au fost denumite în trecut, sunt un stat federal, o națiune, un popor care s-a format într-un sfert de mileniu. Cartea de față descrie povestea istoriei lor, pentru că istoria Statelor Unite este o poveste despre curaj, vis, speranță și glorie. Un stat cu o poveste unică în istoria lumii.

Pasul istoric de la Colonia Pierdută Roanoke până la vasul *Mayflower* și apoi la Partida de ceai a fost unul previzibil. Oamenii doreau să-și întemeieze o Nouă Lume bazată pe valori și norme diferite de bătrânul continent.

Vă invit să parcurgem împreună această poveste a Americii, re-dată din punctul meu de vedere, o poveste care nu are final și nu va avea, un trecut care de fiecare dată ni se relevă sub o altă formă.

Pot afirma că, scriind această carte, am descoperit o istorie plină de eroism, tragedie, cutezanță, patriotism, trădare și mister a

Statelor Unite, dar și tot ce cuprinde în filele sale Istoria.

Povestea Americii este o lucrare pe care am dorit să o scriu de foarte multă vreme, iar acum, cu ajutorul lui Dumnezeu, am terminat această poveste și o împărtășesc cu dumneavoastră.

Primii pelerini și primii coloniști au luptat și vor deveni unul în istoria lumii, un întreg care nu are seamă în tot ce s-a întâmplat până acum de-a lungul timpurilor.

CAPITOLUL 1.

Nașterea unei națiuni

"I hope, some day or another, we shall become
a storehouse and granary for the world."

George Washington

La fel ca toate popoarele lumii, și poporul american are două istorii, cea cunoscută și cea legendară. Dacă zorii umanității nu ne sunt foarte bine cunoscuți, așa și zorii Statelor Unite sunt pierduți în ani de legendă și mister.

Primele atestări ale unor populații stabile în America sunt din epoca Clovis, din urmă cu 10 000–15 000 de ani. Dar odată cu descoperirea acestor teritorii de către Columb, în credința lui că a ajuns în Indii, prin găsirea unei rute mai ușoare, americanii au fost numiți indieni.

Întrebarea „cine a descoperit cu adevărat America?” i-a frământat pe istorici sute de ani. Primele popoare care au migrat spre continentul nord-american încă din urmă cu zecii de mii de ani au fost vikingii, prin Erik cel Roșu, în jurul anului 1000, chinezii prin amiralul Zheng He în anul 1421 sau binecunoscutul Cristofor Columb în anul 1492? Indiferent de răspuns sau de certitudini istorice, America are

o istorie mult mai veche decât cea cunoscută, apreciem în jurul a câteva mii de ani.

Civilizația precolumbiană a avut propria formă de organizare și propriul ritm de dezvoltare. Dar de unde vine numele de America? La data de 25 aprilie 1507, un grup de tineri cărturari de la Gimnaziul Saint Die au compus *Cosmographia Introductio*, un poem epico-liric. În acest poem tinerii au descris noul continent și i-au dat numele de America. Mulți istorici afirmă că au ales această denumire în cinstea și onoarea marelui navigator al mărilor Amerigo Vespucci.

America mai apare și în harta geografului Martin Waldseemüller, o hartă ce datează tot din anul 1507. Așadar America s-a născut cu mult înaintea poporului american. Ca o amară ironie a Istoriei, placa ce atesta numele Americii a fost distrusă de naziști odată cu distrugerea orașului Lorraine în Al Doilea Război Mondial.

Războaiele religioase din Europa și competiția între puteri au făcut posibile expansiunea spre noi orizonturi, astfel apărând marile descoperiri geografice. Cunoaștem celebra călătorie a lui Cristofor Columb, călătorie ce a deschis drumurile spre Lumea Nouă, *Novus Mundus*.

Un univers încărcat de mister, imaginat ca o lume plină de creaturi și de taine, de aur și bogății, un pământ mare și neexplorat. Momentul când istoria sa devenea cunoscută și Europei prin descoperirea lui Columb, a reprezentat intrarea Americii în marea istorie.

Tratatul de la Tordesillas dintre Spania și Portugalia, încheiat la 7 iunie 1494, a fost punctul de pornire a marilor imperii coloniale. Bazat pe o bulă papală, *Inter Caetera*, din 1493, tratatul a stabilit linia de demarcație 46°37' longitudine vest, lucru ce a permis Portugaliei să revendice viitoarea Brazilie. Acest tratat a reprezentat, în fapt, împărțirea lumii noi și modelarea viitoare a istoriei lumii.

Prima prezență europeană în America a fost cea spaniolă, în anul 1513, când Juan Ponce de León descoperă coasta Floridei de astăzi. În anul 1528, Álvaro Núñez Cabeza de Vaca ajunge în Florida, iar în anul 1540, spaniolii ating nordul Arizonei și întemeiază șapte orașe. Prima așezare permanentă construită de europeni în America este Saint Augustine din Florida, în anul 1565. Trebuie să menționăm că tot spaniolii au ajuns și în Alaska, în anul 1603. În anul 1610, spaniolii vor înființa orașul Santa Fe din New Mexico.

Cu acest tratat, Spania și Portugalia au reușit să blocheze, pentru aproape un secol, cele mai mari puteri europene să se extindă. Dar cum Istoria are propriile reguli, în competiție a venit și Regatul Angliei, care și-a început expansiunea odată cu distrugerea celebrei *Invincibila Armada*, flota regală spaniolă, în anul 1588, anul începutului declinului Imperiului Spaniol. Flota marelui rege Filip al II-lea și a ducelui de Medina Sidonia a fost distrusă de cutezătorii Majestății Sale, Elisabeta I, marea suverană a Angliei.

Francis Drake, renumit navigator, avea să-și dobândească faima pe ambele maluri ale Atlanticului, reușind să întreprindă a doua circumnavigație a Pământului. Declinul Imperiului Spaniol și ascensiunea Imperiului Britanic în Lumea Nouă au reprezentat o un moment crucial în dezvoltarea ulterioară a Americii.

Despre Atlanticul de Nord s-a afirmat că este noul Drum al Mătăsii, iar pe acest drum a existat un teritoriu cu terenuri agricole fertile, roditoare, cu o bogată rețea hidrografică. Noile colonii americane au fost ajutate și de curenții din Oceanul Atlantic pentru că nu foarte mulți s-au aventurat să cucerească acest nou pământ. Astfel, noile colonii aveau deschidere spre ocean și bogățiile sale și erau apărate de munții Apalași. Viitorii coloniști găsiseră locuri pentru a-și dezvolta gospodăria și orașe, aveau materii prime pentru a dezvolta

ramuri meșteșugărești. Cu oceanul în față, mulți au devenit negustori, aventurieri, temerari, iar cei mai descurcăreți au știut să gestioneze aceste bogății și au devenit bancheri.

Oare ce simțea strămoșul lui Winston Churchill când călătorea pe *Mayflower*? În mai 1607, la aproape 100 de ani de la primirea numelui de America al noului teritoriu, un grup de pelerini curajoși merg spre vest, spre o nouă viață și un nou destin. Ating astfel Virginia și vor întemeia primele așezări permanente anglofone, cunoaștem această poveste din celebra poveste de dragoste dintre John Smith și Pocahontas. Astfel se înființează prima colonie din America de limbă engleză, cea din Plymouth.

Compania golfului Massachussets va apărea și ea în anul 1629, și astfel se pun bazele Noii Anglii. Acolo vă apărea orașul Boston, capitala intelectuală a Americii. Alături de englezi vor naviga și olandezii din Leyda, dar și din alte zone, și vor înființa New Amsterdam. Această comunitate va intra în Marea Istorie cu numele de New York. După Tratatul de la Westminster, în anul 1674, posesiunile olandeze din Lumea Nouă vor fi cedate către englezi, astfel că începând cu 10 noiembrie 1674 orașul va căpăta numele de New York.

Revenind la povestea cuceririi coastelor estice de către primii pelerini, descoperim că, plini de voință și simțind spiritul libertății, aceștia vor înființa până în anul 1640 coloniile Virginia, Plymouth, Massachussets, Connecticut și Rhode Island. În aceste colonii putem afirma că se formează embrionar viitoarea Americă.

Virginia, cea dintâi colonie engleză, a fost denumită în onoarea primului copil englez născut în America, Virginia Dore. Colonia Roanoke, fondată în anul 1585, a rămas unul dintre cele mai mari mistere din istoria americană. Ultima sa apariție în istorie a fost anul 1587, ulterior dispărând în mod straniu, cercetătorii actuali oferind

mai multe opinii despre acest mare mister, de la o boală neînțeleasă, la exterminare în urma unui conflict cu băștinașii.

Fluxul de emigranți provocat de viața grea în Lumea Veche va duce la creșterea și apariția rapidă a altor colonii americane. Winston Churchill afirmă că William Pitt este cel care a distrus puterea franceză în India și în America de Nord, afirmând că Pitt alături de Marlborough au fost în acei ani printre cei mai mari oameni ai Angliei.

Extinderea engleză a fost continuă și de neoprit, cu toate că spaniolii stăpâneau sudul Americii, portul Havana, iar francezii cuceriseră teritorii spre nord, în zona Quebec. Noua Franță era colonizată din voința Regelui Soare, Ludovic al XIV-lea, ulterior francezii extinzându-se spre New Orleans.

Virginia a fost prima colonie regală care, începând cu anul 1624, a crescut exponențial până în anul 1670 la 40 000 de coloniști. Transferul de la coloniile olandeze a fost o sursă de dezvoltare pentru coloniile engleze.

De la misterul Roanoke, la Virginia și la creșterea coloniilor a trecut un secol și jumătate în care noile colonii au primit oameni veniți de pretutindeni, disperați de conflictele interminabile din Lumea Veche, de politica religioasă, dar și de greutatea economice.

Anul 1755 este un an de referință pentru englezi, acum conturându-se cele 13 colonii engleze. Din anul 1625, de la câteva mii de locuitori, până în anul 1755, coloniile engleze cresc vertiginos și vor depăși două milioane de locuitori. În anul 1770 se definitivează procesul formării celor 13 colonii, nucleul viitoarelor State Unite. Trebuie să menționăm că prima mențiune a unor State Unite în America de Nord este în anul 1643, când coloniile au fost amenințate de un conflict incipient cu Anglia, dar și cu alte puteri europene. Aceste state s-au intitulat Coloniile Unite din Golful Massachussets.

George Friedman afirma că lupta pentru Apalași a dat formă viitoare națiunii americane, iar războiul european de șapte ani a fost declanșatorul apariției viitorului stat american.

Un oraș care a însemnat mult în istoria Americii este Philadelphia, așezare cu iz cosmopolit, eclectic și cu un spirit al libertății. Aici a apărut, în anul 1765, prima școală medicală, iar în anul 1766, primul teatru permanent.

Noile religii erau extrem de variate din punct de vedere confesional. Congregaționaliștii, prezbiterienii, baptiștii, episcopalienii, baptiștii și luteranii-reformați au fugit de politica rigidă a Bisericii de la Roma. Aici și-au putut găsi calea, sensul și libertatea credinței. Odată cu trecerea timpului vor mai apărea și alte religii sub soarele Americii. Putem concluziona că America a fost, este și va fi o țară eminamente creștină, o țară care are în compunerea sa aproape toate denomi-națiunile creștinismului.

Marile universități americane, Harvard, apărută în anul 1636, Yale, în anul 1707, sunt creația congre-gaționaliștilor americani. Kings College din New York este printre singurele colegii de orientare anglicană apărute în acele timpuri. Universitatea Princeton a fost creată de prezbiterieni.

În jurul anului 1730 apare un fenomen care va intra în istoria americană ca Marea Deșteptare. Începând cu acest an, se dezvoltă foarte multe organizații religioase care doresc să-și manifeste liber credința și nu să fie supuse unei puteri superioare. Aici putem afirma că se seamănă *fermenții viitoare mișcări de independență, în interiorul acestor organizații.*

Frontiera fizică a noilor colonii americane sunt munții Apalași, iar frontiera metafizică este reprezentată de ideea de libertate. Încet-încet, se dezvoltă o mișcare de eliberare a coloniilor la care

participă, indirect, și coroana britanică prin măsurile pe care le va lua.

Încet-încet, se formează o aristocrație colonială, care dorește să fie liberă și să nu mai simtă opresiunea coroanei engleze. Din această puternică aristocrație se vor naște Părinții Fondatori ai Statelor Unite ale Americii.

Cum au reușit coloniile să devină o țară? O întrebare care a fost pusă de mii de ori, s-au scris mii de pagini pe acest subiect. Cum au putut o serie de așezări să se unească și să fondeze un nou stat, o nouă patrie, un nou popor. După anul 1755, poporul american își va începe epopeea nașterii sale. O naștere plină de pericole și de incertitudine, un război de independență purtat după pildele de eroism din perioada homerică.

Nașterea Americii în urma Războiului de Independență a reprezentat sfârșitul dominației Lumii Vechi asupra istoriei și nașterea unei noi lumi, care la timpul potrivit va lua cârma istoriei și o va duce spre ceea ce o cunoaștem noi astăzi. Ne putem imagina cum ar fi fost lumea fără America, dar America fără lume nu avem cum, așa că, inevitabil, sunt interdependente. Că a fost voința lui Dumnezeu sau destin al Istoriei, America a apărut pentru că așa trebuia, așa a fost decis dinaintea vremurilor.

1.2. Primul moment astral al Americii

Ce înseamnă un moment astral? Îl putem descrie ca fiind un eveniment unic la nivelul cerului și al Universului, sau, mai concret, un moment unic în istoria unei țări. În istoria Americii, primul moment astral este reprezentat de lupta sa pentru nașterea unei țări.